

עמ"ת 36893/07/19 - ישראל אוזיפה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ת 36893-07-19 אוזיפה נ' מדינת ישראל

לפני	כבוד השופט אברהם הימן
העורר	ישראל אוזיפה
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

פסקי דין פלייליים

החלטה

בקע

לפי ערר על החלטת בית משפט קמא (כב' השופט ש' בן יצחק) מיום 30.6.19 לפיה החליטה להורות על מעצר המשיב עד תום ההליכים.

נגד העורר ושניים אחרים: יצחק אברג'יל (להלן: "אברג'יל") ודוד בן שטירט (להלן: "בן שטירט") הוגש ביום 17.6.19 כתב אישום אשר בו ייחסו לו המשיבה עבירה של הספקת סם מסוכן. גם לאברג'יל יוחסה עבירה זו, ואילו לבן שטירט יוחסה עבירה של החזקת סם לשימוש עצמי.

על פי כתב האישום, בתאריך 2.6.19 סמוך לשעה 12:30 בבית המשפט המחוזי בתל אביב, הובאו על ידי שב"ס, אברג'יל ובן שטירט לבית המשפט לדיון בעניינם, בתיק בו הם מואשמים בפרשה המכונה "פרשת 512". אולם בית המשפט מחולק ל"מתחם סטרייל" (להלן: "המתחם הסטרייל") בו מצויים העצורים בעת משפטים. העורר, שהוא אחד הנאשמים בפרשה זו והיה אותה עת עצור באיוון אלקטרוני, הגיע אף הוא לבית המשפט והתיישב על פססל הנאשמים ב"מתחם הציבורי" (להלן: "המתחם הציבורי") הצמוד למתחם הסטרייל בו מצויים היו אותה עת אברג'יל, בן שטירט ואחרים. בין המתחם הסטרייל לבין המתחם הציבורי, מצויה מחיצת הפרדה שקופה. כפי הנטען בכתב האישום, העורר נצמד למחיצת הפרדה ובמקביל אברג'יל הצמיד את כף ידו הימנית למחיצה. אחר כך, העביר העורר לאברג'יל דרך חורר המצוי במחיצה ארבע טבליות סם מסוכן, מסוג בופורטרפין במשקל נטו של 0.4526 גר'. אברג'יל נטל את הסם לדיו ומיד אגרוף את כף ידו הימנית כשהיא אווחזת בסם. בהמשך לכך, העביר אברג'יל את הסם לבן שטירט, אשר הלך מספר צעדים, הכניס את הסם לפיו ובלע אותו.

על פי כתב האישום, למחרת היום בתאריך 3.6.19 פלט בן שטירט מגופו חלק מהסם ולמחרת בתאריך 4.6.19 פלט חלק נוסף מהסם מגופו.

בצמוד לכתב האישום, הוגשה בקשה למעצר העורר עד תום ההליכים.

ביום 30.6.19 התקיים דיון בבקשה למעצר, כאמור. העורר טען כי אין בנמצא בחומר הראיות כדי סיכוי סביר להרשעותו שכן אין ראיות לכאורה כמשמעותן בדיו. בית משפט קמא קיים דיון מקיף וממצה ביותר בטענות הצדדים, ולאחר ניתוח מעמיק ויסודי בראיות שבתיק זה, בהחלטה מנומקת ביותר, קבע כי קיימות ראיות לכאורה למויחס לעורר.

כמו כן, נבקעה מסוכנותו הגבוהה של העורר, אשר בעת שהיה נתון במעצר באיוון אלקטרוני בגין חלקו בפרשה 512, לא מנע בעוד המעצר, להשיג סמים ולהעבירם לעצורים בתוך אולם בית המשפט. מעבר למסוכנות קבע בית משפט קמא כי קיים חשש ממשי לשיבוש מהלכי משפט. אשר על כן, הורה בית משפט קמא על מעצר העורר עד תום ההליכים.

הערר שלפני הוא על החלטה זו של בית משפט קמא.

טענות הצדדים

בדיון שהתקיים לפני, טענו הצדדים זה בכה זה בכה. בעניין זה מצאתי לציין ולו לשם הקיצור, כי למעשה אותן טענות אשר נטענו בבית משפט קמא חזרו בטיעוני הצדדים לפני. באת כוח העורר חזרה וטענה כי לנוכח אשר נטען בבית משפט קמא, נפלה טעות בהחלטתו וכי היה עליו לקבוע העדר ראיות לכאורה.

בא כוח המשיבה, חזר על טענותיו שנטענו בבית משפט קמא וטען כי לא טעה בית משפט קמא וכי קיימות ראיות לכאורה לכתב האישום.

דיון והכרעה

עינתי בטענות הצדדים, אשר כפי שצייתני לעיל, חזרו עליהם באי כוחה הצדדים, בשתי פעמים נפרדות. אלא שהעיקר הוא שבחנתי שמה שי ממש בטענות העורר כי טעה בית משפט קמא. כאן המקום להדגיש הכלל המשפטי הנקוט במקומותינו באשר לבחינת החלטת בית משפט קמא בהליך שלפני. שתי עאלות עומדות לפני ערכאת הערר בבואה לבחון החלטת בית משפט קמא: האחת האם נפלה טעות בהחלטה והשנייה מה הייתה ערכאת הערר מחלטה באותו מקרה (עיני בבש"פ 8445/01 **יעקב זוארץ' ו' מדינת ישראל** [פורסם בגבן] (11/11/01)).

בטרם החלטה זו, נטלתי תיק החקירה על מכלול הראיות המצויות בו. בחנתי החלטת בית משפט קמא, לנוכח טיעוני הצדדים, ובמיוחד לנוכח התשתית הראייתית בתיק זה. לאחר שכן עשיתי, מסקנתי אחת היא:

לא נפלה טעות בהחלטה המבוססת על בית משפט קמא. יתירה מזו, לנוכח התשתית הראייתית שבתיק החקירה, אף אם הייתי מגיע לאותה מסקנה אלה הגיע בית משפט קמא. רוצה לומר כי הייתי קובע

שקיימת תשתית ראיתית מוצקה כדי לכתב האישום. גם אני, אילו בחנתי מהלכי המעצר והחלטתו לגביה, הרי בבסיבות המקרה, הייתי מורה על מעצר העורר עד תום ההליכים.

לא מצאתי להרחיב הדיבור באשר לתשתית הראייתית בתיק זה, ומצאתי לציין כי לנוכח המחלוקת הצרה ביותר בתיק אין צורך להרחיב. המחלוקת בין הצדדים פשוטה בתכלית. אין חולק שהעורר העביר דבר מה לאברג'יל בעת שהשיגם היו באולם בית המשפט. אין חולק כי סמוך לאברג'יל ישב בן שטירט. לא יכול להיות חולק כי, ממוך להעברת אותו דבר מה לאברג'יל, נראה בן שטירט מהלך לקצה השני של המתחם הסטרייל. אחר כך, נראה מביא כף ידו לפיו ומכסה את פיו למשך זמן קצר ביותר.

אין מחלוקת כי למחרת הדיון שהיה ביום 2.6.19 ויום אחר כך, פלט בן שטירט מגופו שתי מנות סמים (להלן - "שקיות" או "חבילות"), ארוזות במה שמכונה בלשון נמוכה "ורגס", ובהם הסמים כפי המפורט

בכתב האישום.

המחלוקת, אם כן, היא בשאלה - מה העביר העורר לאברג'יל? האם פתק ובו מספר טלפון שאלמני מסר לו בזמןון בית המשפט על מנת שיעביר לאברג'יל, כפי גרסתו? או שמה כפי העולה מתוך הראיות הסינבריות כמפורט לעיל, כנכנסת המשיבה, העביר סמים?

בתיק זה מצויים קתליטורים המתעדים את הסיכובת הרלבנטיות. משום החשיבות הרבה לתיעוד החזותי לנוכח המחלוקת בין הצדדים, איזי בטרם החלטה, צפיתי פעמים רבות בתיעוד החזותי שבתקליטורים. כפי שהתרשמה כב' השופטת בן יצחק אף אני התרשמתי מהצפייה בתקליטורים, סמוך לאחר שהעורר העביר דבר מה לאברג'יל, ולאחר שאברג'יל התיישב במקומו שמשמאל לבן שטירט, ולאחר שכן שטירט הלך לקצה הימני של המתחם הסטרייל, הוא נראה באופן ברור מקרב כך ידו לפיו, ולפי התרשמותי, נראה באופן ברור בולע דבר מה. וחשוב להדגיש, כי אין מדובר בפיהוק כפי גרסת בן שטירט בחקירתו. מעבר לתיעוד החזותי שבסרטונים, וארו להפנות להודעתו של ראש וצוות הפרקליטים עו"ד נסים מרום אשר מסר כי ראה שאברג'יל מוסר דבר מה לבן שטירט סמוך לאחר שקיבל דבר מה מהעורר (שורות 9 ו-10 להודעתו).

הפרקליטה עו"ד ריג פפו, אשר הייתה אותה עת יחד עם עו"ד מרום, אומרת בהודעתה כי: "הבחנתי בעצור באיוון אוזיפה כשהוא עומד ממול לאיציק אברג'יל ומעביר לו דרך הזכוכית מה שנראה לי באותו רגע כמו נייר. המשמתי להסתכל וראיתי את איציק (אברג'יל - א.ה.) הולך לעבר הפתח בזכוכית שסמוך לעמדתה והשטנים ומדבר כשהיד שלו קפוצה באותו רגע ריבדו אני וניסים שראינו את אוזיפה מעביר לו משהו שנינו ראינו במבטיל לאחר מכן את יצחק (אברג'יל -א.ה.) הולך לאחור ונראה לי שהעביר לדודו בן שטירט".

למותר לציין כי אברג'יל ובויהוד בן שטירט, מכחישים דברי הפרקליטים בהודעותיהם.

באשר לאברג'יל. צפייה בתיעוד החזותי מעלה באופן ברור כי מנח הוא את כף ידו הימנית על אותם חריכם בזכוכית המבדילה בין התחום הסטרייל לציבורי. אחר כך, נראה מאגרוף את כף ידו אשר נותרה כך, מאוגרפת המימני של המתחם הסטרייל, הוא נראה באופן ברור מקרב כך ידו לפיו, ואילו התרשמותי, נראה באופן ברור בולע דבר מה. וחשוב להדגיש, כי אין מדובר בפיהוק כפי גרסת בן שטירט בחקירתו.

המחדש המיוחס לו, תוך אמירת אמתל שאלה שבהעדר תשובה לה, שי בה נדבר ראייתי חשוב.

ועוד שאלה או מתיחה עולה גם מנרסת העורר. ידוע והדבר עולה מחומר הראיות, שהתקשורת בין העצורים לבין סנגוריהם היא באמצעות פתקים. ידוע גם שחל איסור להעביר חפצים בין אלה המצויים במתחם הציבורי בבית המשפט לבין עצורים המצויים במתחם הסטרייל. לפיכך, עולה מתיחה רבה, מה לו לעורר להעביר פתק לאברג'יל בדרך אסורה, אם יכול היה לעשות זאת בדרך הפשוטה ביותר, ומותרת, דהיינו להעביר הפתק לסגנונו של אברג'יל על מנת שזה יבקש מהמופקדים על מעצרו להעביר הפתק אליו?

מצבור הראיות בתק זה יש בו כדי לבסס ראיות לכאורה כדין (כפי ההלכה שנקבעה בבש"פ 8087/95 **זאדה ו' מדינת ישראל** [פורסם בגבן] (15.4.96)). אני סבור כדעת בית משפט קמא, כי התשתית

הראייתית בתיק זה יש בה כדי פוטנציאל הרשעה כדין.

באת כוח העורר ביקשה בפחת הדיון ובצדק כי בית המשפט יתעלם מהרקע והוא ההליכים המתנהלים כנגד העורר בפרשת 512. יתירה מזו, כשופט הדן בבקשות שבתיקים השונים לרבות בתיק המעצר עד תום הליכים, מכיר אני נטיבות וראיות בתיק פרשה זו. על מנת להפסי דעתה של הסנגורית ודעתה של העורר, אדגיש כי כפי בקשתה, כך עשיתי. בחנתי הראיות לכאורה בעת מה זה, במסגרת לחלוטין מהרקע, כאמור. באשר לטענות באת כוח העורר כנגד פרשרת הסם. הטענה שאין ראיות שאשר לבן שטירט לבין הסם בין העולה מחוות דעת מ"פ. עם כל הכבוד, אני סבור שהיה

לה לטענה זו שלא טעון.

ראשית, מה נפקא מינה בבדיקת הסם וחווות הדעת של מ"פ, הרי בן שטירט עצמו מעיד באופן מפורש שמדובר בסם, הסם שלו הוא וכי באותו בוקר גם השתמש בו. שנית, בחנתי בפרשרת הסם. משום הטענה מצאתי לפרט ולציין חוליות "שרשרת הסם":

החוליה הראשונה היא תפיסת הסם לאחר שכן שטירט פלט שתי חבילות סם, האחת ביום 3.6.19 בשעה 18:00 (דו"ח פעולה מאותו יום חתום על ידי ויטלי גוביקוב מיחידת "דרור"). חבילה זו נאטמה וסומנה 379694, לאחר מכן, על פי הדו"ח, הכניס ויטלי גוביקוב את החבילה לכספת סמים ביחידת "דרור" במתחם אשמורת.

החבילה השנייה נחפסה על ידי יוסי אדרי מיחידת "דרור" למחרת היום 4.6.19 בשעה 09:54 (דו"ח פעולה מאותו יום חתום על ידי יוסי אדרי). על פי הדו"ח לאחר תפיסת החבילה הכניס אותה לשקית ניילון של

שב"ס מאובטחת ומספרה 691483. אחר כך הכניסה לכספת הסמים של יחידת "דרור" במתחם אשמורת.

השלב הבא בפרשרת הוא מזכר שנרשם על ידי רס"מ בעז כהן מיום 5.6.19 לפיו יום קודם, דהיינו 4.6.19 יום תפיסת החבילה השנייה כמפורט לעיל, הוציא מכספת הסמים של יחידת "דרור" במתחם **אשמורת** שתי "שקיות" אטומות שמספרן זהה למספרים לעיל. משמע אותן חבילות שנחפסו על ידי יוסי אדרי וויטלי גוביקוב. החשוב ביותר במזכר זה של בעז כהן הוא כותב מילים אלה: **"את השקיות הכנסתי לשקיות**

מסאניר משטרתיות אותה אטמתי שמספרה T0436404". משמע בתוך שקית זו מצויות היו שתי החבילות שנחפסו לאחר שכן שטירט פלט אותן מגופו. רס"מ בעז כהן מציינ במזכר כי "היום (5.6.19 - א.ה.) הוצאתי את השקיות ומסרתי אותן למעין מרגלית חוקרת תחנת לב תל אביב".

החוליה הבאה בשרשרת היא במזכרה של רס"מ מעין מרגלית מיום 5.6.19 ובו מצייתת היא כי קיבלה באותו יום מהחוקר בעז כהן שקית אטומה שמספרה T0436404, ובה שתי שקיות אטומות של שב"ס. אחר כך, נטלה החוקרת את הסמים ונטעה עמם ברכב משטרי עד הפקדתם במשרד המוצגים בתחנת לב תל אביב.

החוליה הבאה בשרשרת היא במזכרו של רס"ב משה אבנעים מיום 12.6.19 בו הוא מציינ כי ביום 6.6.19 העביר שקית מאובטחת שמספרה T0436404 ממשרד המוצגים בתחנת המשטרה לב תל אביב, למשרד המוצגים במטה הארצי של המשטרה.

החוליה הבאה בשרשרת היא בטופס "קלטת מוצגים לבדיקה" החתום על ידי רס"ר סימה אברהמי ממשרד המוצגים במטה הארצי, לפיו ביום 6.6.19 מסר משה אבנעים שקית מאובטחת שמספרה T0436404. (תיק הבדיקה במ"פ סומן ז"א/19 29936).

החוליה הבאה היא חוות הדעת של המעבדה האנליטית במ"פ החתומה על ידי המומחית אסתי קוקלסקי בקשר לתיק המז"פ הג'". לפי חוות הדעת, קיבלה במעבדה שקית מאובטחת שמספרה T0436404 ובה שתי שקיות. השקיות מסומנות באותם מספרים כפי שסימנו אותם ויטלי גוביקוב ויוסי אדרי כמצוין לעין (379694 ו- 691483). אכן, על פי חוות הדעת השקית השנייה 691483 הייתה פתוחה. טוענת באת

כוח המשיב כי יש כדי לקטועו בשרשרת. אין בסיס לטענה זו. כפי שפירטתי לעיל, השקית שמספרה T0436404 ובה שתי חבילות הסמים הועברה באופן רצוף על פי השרשרת מהתפיסה לאחר שפלטו מגופו של בן שטירט ועד לבדיקה במעבדה האנליטית. הרישום בחוות הדעת כי השקית השנייה הייתה פתוחה אין בה כדי לרדת לשרשר הענין. למעלה מן הצריך יציין כי השקית השנייה שמספרה זהה למספר

שרשם ויטלי גוביקוב, הגיעה כשהיא סגורה ובה שלוש טבליות סם.

עוד טענה באת כוח המשיב כי אין אפשרות להכניס השקיות בחריצים שבזכוכית המפרידה בין המתחם הציבורי למתחם הסטרייל, משום גודלן של השקיות לעומת קוטר החריצים. כמו כן, טענה כי לנוכח העובדה שמדובר בשתי שקיות תיעוד החזותי צריך היה להראות שתי חדרות. אני סבור שיש בכך כדי לפגוע בעוצמת הראיות לכאורה. מדובר בטענות בעלמא או שמה העשורות. כפי שציין בית משפט קמא כעולה מתוך

הראיות לכאורה, "בעניין זה נערכה בדיקה: לפיה קיימת אפשרות להעברת חפץ מבחינת גודל הפתחים.

באשר לתוצאה הסופית, דהיינו הוראת מעצר עד תום ההליכים, השלב השני בהליך של בקשה למעצר עד תום הליכים, אף אני סבור, כפי החלטת בית משפט קמא, כי לנוכח חומרת המעשה, עזות המצח של אדם הנתון במעצר באיוון אלקטרוני, לא נרעת מלבצע עבירה כה חמורה של הספקת סם, לעצורים, באולם בית המשפט, מדובר במסוכנות ברוך גבוה ביותר המוביל למעצר עד תום הליכים. גם אני סבור שבבסיבות המקרה כפי העולה מהראיות לכאורה וממהות מעשהו של העורר, קיים חשש ממשי לשיבוש הליכי משפט ככול שלא יהיה מאחורי סורג ובריח.

סוף דבר שהעורר נדחה.

מזכירות בית המשפט תעביר תיק החקירה לידי צנצי התביעה - "תביעות להב".

ניתנה היום, י' אב תשע"ט, 11 אוגוסט 2019, בהעדר הצדדים.

עמוד 2

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©